

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711010445
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8711010445.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Petra Tobiaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.10.2015, v trestnej veci obžalovaného E. F. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods.2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného E. F. proti rozsudku Okresného súdu PopraduHhHHHHh sp. zn. 4T 112/2011 zo dňa 24.3.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovanému

E. F., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom J., R. A. č. XX, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS G. X. Y.

u k l a d á

Podľa § 221 ods. 2, § 37 písm. h/,m/, § 38 ods. 2,4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 162/2012 zo dňa 13.5.2013, ktorým mu bol podľa § 222 ods. 1 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 24.3.2015 sp. zn. 4T 112/2011 bol obžalovaný E. F. uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že

-dňa 30.9.2008 v Martine podpísal so R. K., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX/XX, V., zmluvu, na základe ktorej sa R. K. ako členka OSBD J. a užívateľka jednoizbového bytu č. XX, nachádzajúceho sa na adrese XX.C.. XXX/XX v J.,zaviazala previesť členské práva a povinnosti k tomuto družstevnému bytu v lehote 30 dní od podpísania zmluvy na obž. E. F. a obž. E. F. sa zaviazal v lehote do 30 dní od nadobudnutia predmetného družstevného bytu do osobného vlastníctva uhradiť R. K. sumu 600.000,- Sk (19.916,35 €), na základe čoho následne dňa 2.10.2008 uzatvoril obž. E. F. so R. K. Dohodu o prevode práv a povinností spojených s členstvom v Okresnom stavebnom bytovom družstve J. vo vzťahu k jednoizbovému bytu č. XX, nachádzajúcemu sa na prízemí obytného bloku č. XXX/XX, na ul. XX.C.

v J. a ešte toho dňa, t.j. 2.10.2008 uzavrel obž. E. F. ako kupujúci s Okresným stavebným bytovým družstvom Poprad ako predávajúcim zmluvu o prevode vlastníctva predmetného družstevného bytu s prísl., ktorej vklad do katastra nehnuteľnosti bol povolený Správou katastra Poprad dňa 27.10.2008 pod č. V 5108/2008, čím nadobudol predmetný byt do osobného vlastníctva, avšak v dohodnutej lehote a ani doposiaľ R. K. neuhradil dohodnutú sumu 600.000,- Sk, pričom už pri uzatváraní zmluvy dňa 30.9.2008 vedel, že dohodnutú sumu nevyplatí, čím svojim konaním uviedol do omylu R. Y., rod. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V., L. č. XXX/X, prechodne bytom V., K. č. XX a spôsobil jej škodu vo výške 19.916,35 € (600.000,- Sk).

Za to mu súd podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., s prihliadnutím na priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 41 ods.1, § 42 ods.1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 (štyridsať) mesiacov, pre výkon ktorého obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods.2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad č. 5T 162/2012 zo dňa 13.5.2013, právoplatného dňa 4.12.2013, ktorým podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenej R. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. R. XXX/XX, V., škodu vo výške 19.916,35 eur a so zvyškom nároku na náhradu škody túto poškodenú podľa § 288 ods.2 Tr. por. odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný odvolanie, v ktorom vyslovil názor, že okresný súd už od začiatku tejto trestnej veci bol proti nemu zaujatý a neobjektívny, poukázal na to, že bol vzatý do väzby, následne krajským súdom bol z väzby prepustený na slobodu, namietal, že súd neakceptoval základnú skutočnosť, že R. Y. nikdy nebola vlastníčkou predmetného bytu, bola len dedičkou členských práv a povinností OSBD Poprad, ktoré si riadne neplnila, neplatila nájomné, ani inkaso a v tomto byte nebývala ani ho nijak neužívala, pretože tento byt bol v dezolátnom stave, obžalovaný tento byt riadne odkúpil od bytového družstva v J., vyplatil všetky dlhy na byte, so žalobkyňou K. sa dohodol, že tento byt on predá a rozdelia si peniaze tak, že jej vyplatí 600.000,- Sk a zvyšok si nechá pre seba, keďže kupec S. od kúpy odstúpil, nemal inú možnosť, ako byt odpredať J. Y. za sumu 10.000,- eur, R. K. on dal cca 100.000,- Sk, a to spolu s nákupmi do jej domácnosti, on nebol schopný zaplatiť poškodenej aj 600.000,- Sk aj pokutu 600.000,- Sk, ktorú od neho požadoval právny zástupca poškodenej, a na žiadnom inom riešení sa neboli ochotní dohodnúť. Je si vedomý, že v minulosti nebol bezúhonný, ale v tomto prípade on nechcel nikoho podviesť a nemal v úmysle nikoho priviesť do omylu. Vyjadril názor, že vnútorné presvedčenie súdu nemôže byť prejavom ľubovôle, ale musí sa vytvárať prísne logicky na základe zákonov a opierať sa o dôkazy a všetky okolnosti prípadu. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil.

Na verejnom zasadnutí dňa 8.10.2015 predložil obhajca obžalovaného podanie podpísané obžalovaným, ktorým obžalovaný E. F. vzal ním podané odvolanie späť, a to okrem výroku trestu, ktorým bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k nasledovnému záveru.

Pokiaľ ide o odvolaním napadnutý výrok rozsudku prvostupňového súdu, teda výrok o treste, súd prvého stupňa dospel k správneému záveru, že v správaní obžalovaného nie je možné nájsť žiadnu poľahčujúcu okolnosť vyplývajúcu z ust. § 36 Tr. zák. Priťažovalo mu však, že v minulosti už bol súdne trestaný (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Z odpisu registra trestov je totiž zrejmé, že pred spáchaním skutku bol obžalovaný sedemkrát súdne trestaný (v dvoch prípadoch bolo jeho odsúdenie zahladené, v troch prípadoch bol ukladaný trest súhrnný, v dôsledku čoho boli tieto rozhodnutia zrušené vo výroku o treste a v jednom prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu), naposledy rozsudkom Okresného súdu Rožňava

sp. zn. 1 T 72/05 zo dňa 24.8.2005, kedy za trestný čin sprenevery podľa § 248 ods.1, ods.4 písm. c) Tr. zák. (zák. č. 140/1960 Zb.), kedy bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Ružomberok zo dňa 2.2.2004, sp. zn. 1T 73/03, ktorým mu bol pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods.1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák. (zák. č. 140/1960 Zb.) a pre trestný čin kupliarstva podľa § 204 ods. 1, ods.3 písm. c/ Tr. zák. (zák. č. 140/1960 Zb.) formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods.2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do I. nápravno-výchovnej skupiny a z ktorého trestu bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8Pp 50/2006 zo dňa 21.12.2006, pričom sa v skúšobnej dobe podmienene prepustenia, ktorá mu bola uložená vo výmere 4 rokov osvedčil podľa § 68 ods.4 Tr. zák.

Zároveň mu priťažovalo, že sa dopustil viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), keďže ukladaný trest je trestom súhrnným, teda aj za skutok vo veci sp. zn. 5 T 162/2012 zo dňa 13.5.2013.

Správne súd prvého stupňa teda ukladal obžalovanému súhrnný trest podľa zásad pre úhrnný trest vyjadrených v ust. § 41 ods. 1 Tr. zák., keďže ide o dva prečiny, a teda podľa ustanovenia najprísnejšie trestného, v tomto prípade v oboch prípadoch je možné uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 1 do 5 rokov. Zákonom stanovenú trestnú sadzbu (1 až 5 rokov) bolo potom nutne postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. v dôsledku zistenia prevahy priťažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi, upraviť tak, že dolnú hranicu bolo potrebné zvýšiť o jednu tretinu zo základu vypočítaného z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 8 Tr. zák., teda na úroveň 28 mesiacov.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal krajský súd z účelu trestu, ktorý vyplýva z ust. § 34 ods.1 Tr. zák., podľa ktorého má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne iných odradí od páchania trestných činov; pričom trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Vychádzal aj zo zásad ukladania trestov vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na okolnosti prípadu.

Používajúc zásady pre ukladanie trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., prihliadajúc teda na spôsob spáchania činu, pohnútku vyplývajúcu zo zistených dôvodov obžalovaného obohatiť sa na úkor cudzieho majetku, na spôsobený následok, zistené priťažujúce okolnosti, naopak neexistujúce poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a relatívne nepriaznivú prognózu jeho nápravy vyplývajúcu zo skutočnosti, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal opakovane (účinky zahľadania sa na skutočnosť, že sa trestného činu dopustil nevzťahujú), pričom od jej ďalšieho páchania ho neodradil ani opakovaný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, dospel krajský súd k záveru, že primeraným trestom na nápravu obžalovaného, tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie bude trest vo výmere 40 mesiacov teda takmer v polovici zvýšenej trestnej sadzby.

Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, prvostupňový súd aplikujúc ust. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd však pokiaľ ide o spôsob výkonu trestu odňatia slobody dospel po doplnení dokazovania o aktuálnu správu z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v G. X. Y. zo dňa 29.9.2015, v ktorom obžalovaný vykonáva trest, vo vzťahu ku ktorému mu bol uložený súhrnný trest, a z ktorej plynie, že správanie sa odsúdeného je doposiaľ vo všetkých ústavoch hodnotené pozitívne, predovšetkým poukazujúc na to, že od 16.12.2014, teda takmer 10 mesiacov vykonáva odsúdený trest odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia, do ktorého bol premiestnený zo stredného stupňa stráženia, pričom doposiaľ bol raz disciplinárne odmenený a nebol disciplinárne potrestaný mal krajský súd zato, že s poukazom na závažnosť oboch trestných činov, ktoré sú prečinnými, vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu pritom bola spôsobená škoda malá, a výšku doposiaľ vykonaného trestu, bude jeho náprava lepšie zaručená. Preto aplikujúc ust. § 48 ods.4 Tr. zák. na podklade odvolania obžalovaného tohto pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd teda zrušil v napadnutom rozsudku len výrok o treste, ostatné výroky zostali týmto rozhodnutím nedotknuté. Takýto trest považuje krajský súd za primeraný a potrebný na ochranu spoločnosti ako aj na nápravu páchateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.